

I

(Informacja)

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-501/00: Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾*(Art. 4, lit c), EWWiS i art. 67 EWWiS — Decyzja Komisji nr 2496/96/EWWiS — Pomoc w wywozie na rzecz hut stali — Przestrzeganie stosownego terminu — Ulga podatkowa — Obowiązek uzasadnienia — Wybiórczość — Środek ogólny)*

(2004/C 228/01)

(Język postępowania: hiszpański)

(Tłumaczenie robocze, tłumaczenie ostateczne opublikowane zostanie w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-501/00, Królestwo Hiszpanii (pełnomocnik: S. Ortiz Vaamonde) popierane przez Diputación Foral de Álava, Diputación Foral de Vizcaya, Diputación Foral de Guipúzcoa, Juntas Generales de Guipúzcoa, Gobierno del País Vasco (adwokat: R. Falcón y Tella) i przez Unión de Empresas Siderúrgicas (Unesid) (adwokaci: L. Suárez de Lezo Mantilla i I. Alonso de Noriega Satrustegui) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: G. Rozet i G. Valero Jordana), której przedmiotem jest unieważnienie decyzji Komisji z dnia 31 października 2000 r., w sprawie hiszpańskich uregulowań dotyczących podatku od osób prawnych (Dz.U. L 60 z 2001 r., str. 57), Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, J.-P. Puissochet, N. Cunha Rodrigues i R. Schintgen (sprawozdawca) i N. Colneric, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 15 lipca 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami.

3) *Diputación Foral de Álava, Diputación Foral de Vizcaya, Diputación Foral de Guipúzcoa, Juntas Generales de Guipúzcoa, Gobierno del País Vasco i Unión de Empresas Siderúrgicas (Unesid) ponoszą koszty własne.*⁽¹⁾ Dz.U. C 79 z 10.3.2001.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-272/01: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej ⁽¹⁾*(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 76/160/EWG — Jakość wody w kąpieliskach — Niedotrzymanie wartości dopuszczalnych — Nieustalenie wszystkich wewnętrznych terenów kąpielowych istniejących w Portugalii — Pobranie niewystarczającej liczby próbek)*

(2004/C 228/02)

(Język postępowania: portugalski)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-272/01, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: M. T. Figueira oraz G. Valero Jordana) przeciwko Republice Portugalskiej (pełnomocnicy: L. Fernandes, M. Telles Romão oraz M. João Lois) mającej za przedmiot stwierdzenie przez Trybunał, że:

- Nie podejmując wszelkich niezbędnych środków w celu zapewnienia zgodności jakości wody w kąpieliskach z wartościami ustanowionymi zgodnie z art. 3 dyrektywy Rady (EWG) nr 76/160 z dnia 8 grudnia 1975 r., dotyczącej jakości wody w kąpieliskach (Dz.U. L 1976, L 31, str. 1),
- Nie przestrzegając minimalnych częstotliwości pobierania próbek ustanowionych w Załączniku do przedmiotowej dyrektywy oraz
- Nie ustalając wszystkich wewnętrznych terenów kąpielowych istniejących w Portugalii,

Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4, ust. 1, w związku z art. 1, ust. 2 i 3 oraz z Załącznikiem do przedmiotowej dyrektywy oraz na mocy art. 6, ust. 1 i 2 przedmiotowej dyrektywy,

Trybunał (druga izba), w składzie C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues i N. Colneric (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 15 lipca 2004 r. wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie:

- 1) Nie podejmując wszelkich niezbędnych środków w celu zapewnienia zgodności jakości wody w kąpieliskach z wymaganymi wartościami dopuszczalnymi ustanowionymi zgodnie z art. 3 dyrektywy Rady (EWG) nr 76/160 z dnia 8 grudnia 1975 r., dotyczącej jakości wody w kąpieliskach, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4, ust. 1, w związku z art. 3 oraz Załącznikiem do przedmiotowej dyrektywy.
- 2) Skarga zostaje oddalona w pozostałej części.
- 3) Każda ze stron ponosi własne koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 245 z 1.9.2001.

WYROK TRYBUNAŁU

(szósta izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-349/01 (wniosek Arbeitsgericht Bielefeld o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Betriebsrat der Firma ADS Anker GmbH przeciwko ADS Anker GmbH (¹)

(Polityka socjalna — Art. 4 i 11 dyrektywy 94/45/WE — Europejska Rada Zakładowa — Informowanie i konsultowanie pracowników w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym — Obowiązek kierownictwa centralnego do dostarczania przedstawicielom pracowników pewnych informacji)

(2004/C 228/03)

(Język postępowania: niemiecki)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-349/01, której przedmiotem był skierowany do Trybunału, na mocy art. 234 WE, przez Arbeitsgericht Bielefeld

(Niemcy), wniosek o wydanie, w ramach zawisłego przed tym sądem sporu między Betriebsrat der Firma ADS Anker GmbH a ADS Anker GmbH, orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie wykładni art. 4 i 11 dyrektywy Rady 94/45/WE z dnia 22 września 1994 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Rady Zakładowej lub trybu informowania i konsultowania pracowników w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym (Dz.U. L 254, str. 64), Trybunał (szósta izba), w składzie: V. Skouris, pełniący obowiązki prezesa szóstej izby, C. Gulman, J.-P. Puissochet, F. Macken (sprawozdawca) i N. Colneric, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: H. A. Rühl, główny administrator, wydał dnia 15 lipca 2004 r. wyrok o następującym rozstrzygnięciu:

Art. 4 ust. 1 i art. 11 dyrektywy Rady 94/45/WE z dnia 22 września 1994 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Rady Zakładowej lub trybu informowania i konsultowania pracowników w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym (Dz.U. L 254, str. 64) powinny być interpretowane w ten sposób, że Państwa Członkowskie są zobowiązane do nałożenia na przedsiębiorstwo mające siedzibę na ich terytorium i stanowiące centralne kierownictwo grupy przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. e) i art. 3 ust. 1 dyrektywy albo domniemane centralne kierownictwo w rozumieniu art. 4 ust. 2 zdanie drugie, obowiązku do przekazania innemu przedsiębiorstwu z tej samej grupy z siedzibą w innym Państwie Członkowskim informacji, o które wystąpił do niego przedstawiciel pracowników w przypadku, w którym to inne przedsiębiorstwo nie posiada takich informacji i w którym są one niezbędne do podjęcia negocjacji w sprawie ustanowienia europejskiej rady zakładowej.

(¹) Dz.U. C 369 z 22.12.2001.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-381/01: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 77/388/EWG — Podatek od wartości dodanej — Art. 11 A ust. 1 lit. a) — Podstawa opodatkowania — Subwencja związana bezpośrednio z ceną — Rozporządzenie (WE) nr 603/95 — Pomoc przyznawana w sektorze suszu paszowego)

(2004/C 228/04)

(Język postępowania: włoski)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne będzie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-381/01: Komisja Wspólnot Europejskich, (pełnomocnik: E. Traversa) przeciwko Republice Włoskiej (pełnomocnik: I. Braguglia przy wsparciu G. de Bellisa), popieranej przez Republikę Finlandii (pełnomocnik: T. Pynnä) oraz przez Królestwo Szwecji (pełnomocnik: A. Kruse), mającej za przedmiot stwierdzenie, że nie nakładając podatku od wartości dodanej na kwotę pomocy przyznanej w wykonaniu rozporządzenia Rady (WE) nr 603/95 z dnia 21 lutego 1995 r. w